

Wtorek, 19 lutego 2008 r.

Ochrona interesów finansowych Wspólnot — zwalczanie nadużyć finansowych — sprawozdania roczne 2005 i 2006

P6_TA(2008)0052

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot — zwalczanie nadużyć finansowych — sprawozdania roczne 2005 i 2006 (2006/2268(INI))

(2009/C 184 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie poprzednich sprawozdań rocznych Komisji i Europejskiego Urzędu do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 12 lipca 2006 r. dla Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowane „Ochrona interesów finansowych Wspólnot — zwalczanie nadużyć finansowych — Sprawozdanie roczne 2005” (COM(2006)0378) wraz z załącznikami (SEC(2006)0911 i SEC(2006)0912),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 6 lipca 2007 r. dla Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowane „Ochrona interesów finansowych Wspólnot — zwalczanie nadużyć finansowych — Sprawozdanie roczne 2006” (COM(2007)0390) wraz z załącznikami (SEC(2007)0930 i SEC(2007)0938),
- uwzględniając sprawozdanie roczne z działalności OLAF za 2005 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne z działalności OLAF za 2006 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z działalności Komitetu Nadzorczego OLAF za okres od grudnia 2005 r. do maja 2007 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2005 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2006 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 276 ust. 3 i art. 280 ust. 5 Traktatu WE,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1995/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ⁽⁷⁾;
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinie Komisji Rozwoju Regionalnego, jak również Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0009/2008),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/aar2005/index_en.htm.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/index_en.htm.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 263 z 31.10. 2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 273, 15.11.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 390 z 30.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

Wtorek, 19 lutego 2008 r.

- A. mając na uwadze treść art. 280 ust. 1 i 2 Traktatu WE,
- B. mając na uwadze, że art. 53 b) ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym” stanowi, że:

‘2. Bez uszczerbku dla przepisów uzupełniających zawartych w odnośnych przepisach sektorowych oraz, w przypadku podziału zarządzania, dla zapewnienia wykorzystania środków finansowych zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami, państwa członkowskie podejmują wszelkie środki legislacyjne, regulacyjne i administracyjne lub inne konieczne dla ochrony interesów finansowych Wspólnot. W tym celu, w szczególności:

- a) upewniają się, że działania finansowane z budżetu Wspólnoty są rzeczywiście przeprowadzane i prawidłowo wdrażane;
- b) zapobiegają nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz im zaradzają;
- c) odzyskują środki finansowe, które zostały nienależnie wypłacone, nieodpowiednio wykorzystane lub utracone w wyniku nieprawidłowości lub błędów;
- d) zapewniają, za pomocą odnośnych przepisów sektorowych i zgodnie z art. 30 ust. 3, odpowiednią coroczną publikację ex post beneficjentów środków finansowych pochodzących z budżetu.

W tym celu państwa członkowskie przeprowadzają kontrole i ustanawiają efektywny i skuteczny system kontroli wewnętrznej, (...)

Kwota zgłoszonych nieprawidłowości

1. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że sprawozdania w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot, w szczególności sprawozdanie za rok budżetowy 2006, są bardziej analityczne; zauważa jednak, że statystyki oparte są na bardzo niejednorodnych strukturach krajowych z różnymi systemami administracyjnymi, prawnymi, kontroli i inspekcji;

2. domaga się, aby sprawozdania roczne w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot oraz sprawozdania Parlamentu sporządzane na podstawie tych sprawozdań były włączane do porządku dziennego Rady oraz aby Rada przekazywała następnie swoje uwagi Parlamentowi i Komisji;

3. stwierdza, że w dziedzinie zasobów własnych, wydatków na rolnictwo i działań strukturalnych państw członkowskich nieprawidłowości zgłoszone w 2006 r. wyniosły łącznie 1 143 mln EUR (w porównaniu do 1 024 mln EUR w roku budżetowym 2005, 982,3 mln EUR w roku budżetowym 2004, 922 mln EUR w roku budżetowym 2003 oraz 1 150 mln EUR w roku budżetowym 2002); kwoty zgłoszone Komisji przez państwa członkowskie w 2006 r. można rozdzielić następująco:

- zasoby własne: 353 mln EUR (328,4 mln EUR w roku budżetowym 2005, 212,4 mln EUR w roku budżetowym 2004, 269,9 mln EUR w roku budżetowym 2003 oraz 367 mln EUR w roku budżetowym 2002),
- gwarancje Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR): 87 mln EUR (102 mln EUR w roku budżetowym 2005, 82,1 mln EUR w roku budżetowym 2004, 169,7 mln EUR w roku budżetowym 2003 oraz 198,1 mln EUR w roku budżetowym 2002),
- działania strukturalne: 703 mln EUR (601 mln EUR w roku budżetowym 2005, 694,5 mln EUR w roku budżetowym 2004, 482,2 mln EUR w roku budżetowym 2003, 614,1 mln EUR w roku budżetowym 2002),

stwierdza ponadto, że w przypadku funduszy przedakcesyjnych nieprawidłowości zgłoszone w 2006 r. wyniosły łącznie 12,32 mln EUR (17,6 mln EUR w roku budżetowym 2005);

4. zwraca uwagę, że roczne wahania ciężaru finansowego nieprawidłowości mogą być spowodowane wieloma czynnikami;

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 9.

Wtorek, 19 lutego 2008 r.

5. podkreśla, że duża ilość nieprawidłowości zgłoszonych Komisji niekoniecznie oznacza wysoki poziom nadużyć finansowych; może to świadczyć również o skuteczności istniejących uzgodnień w zakresie kontroli oraz o ścisłej współpracy między państwem członkowskim i Komisją; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja w sprawozdaniu rocznym za 2006 r. podkreśliła znaczenie takiej współpracy;

Analiza ogólna

6. stwierdza, że w przypadku zasobów własnych kwota obciążona nieprawidłowościami wzrosła (+7 %) z 328 mln EUR (2005 r.) do 353 mln EUR (2006 r.); produktami, których nieprawidłowości dotyczą w największym stopniu, są telewizory (69 mln EUR w 2005 r., 62,3 mln EUR w 2006 r.) oraz papierosy (30,9 mln EUR w 2005 r., 27,6 mln EUR w 2006 r.); liczba przypadków we Włoszech (+ 122 %) i w Holandii (+ 81 %) wyraźnie wzrosła; 113,4 mln EUR (32 %) odzyskano w 2006 r.;

7. zauważa, że w przypadku wydatków na rolnictwo kwota obciążona nieprawidłowościami zmniejszyła się z 105 mln EUR w 2005 r. do 87 mln EUR w 2006 r.; Hiszpania, Francja i Włochy były odpowiedzialne za 57,2 % nieprawidłowości, tj. 64,9 mln EUR, podczas gdy sektorami dotkniętymi w największym stopniu były sektor rozwoju obszarów wiejskich, sektor wołowiny i cielęciny oraz sektor owoców i warzyw;

8. z zadowoleniem przyjmuje nowe rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (WPR) ⁽¹⁾, które ma zapewnić uproszczone i bardziej skuteczne ramy prawne dla państw członkowskich umożliwiające odzyskiwanie nienależnych płatności; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny stosowania tego nowego aktu prawnego oraz do przedłożenia Parlamentowi sprawozdania w tej sprawie;

9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli (ZSZIK), przez który przechodzi 68 % operacji, działa dobrze i że umożliwił wykrycie znacznej ilości nieprawidłowości;

10. zauważa z zaniepokojeniem, że poziom odzyskanych nienależnie wypłaconych kwot pozostaje niski i zróżnicowany w państwach członkowskich, ponieważ szanse na odzyskanie środków maleją wraz z upływem czasu, wzywa Komisję do podejmowania wzmożonych wysiłków celem poprawy stopnia odzyskiwania nienależnie wypłaconych kwot;

11. jest zdania, że Komisja powinna zastosować działania naprawcze, w przypadku gdy w danym państwie członkowskim odzyskiwanie środków utrzymuje się na niskim poziomie;

12. zapewnia Komisję o swoim pełnym poparciu dla rygorystycznego stosowania prawodawstwa dotyczącego zawieszenia płatności i wzywa do zastosowania wobec środków WPR tej samej procedury ⁽²⁾ co w przypadku zaniechania transferu środków, gdy Komisja nie ma absolutnej gwarancji co do rzetelności systemów zarządzania i kontroli w państwach członkowskich otrzymujących odnośne środki;

13. wzywa Komisję do dokonania oceny skuteczności i przejrzystości systemu nadzoru płatności na rzecz rolników w kontekście rocznego sprawozdania w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot;

14. wyraża zadowolenie z powodu działań specjalnej grupy ds. odzyskiwania należności ⁽³⁾, której udało się uregulować dużą ilość nieprawidłowości z lat ubiegłych (od 1971 r. do 2006 r.: 3 061 mln EUR); w konsekwencji państwa członkowskie odzyskały 898 mln EUR, a 1 200 mln EUR mogło zostać uregulowanych przy użyciu procedury „rozliczania rachunków”; podkreśla jednakże, że państwa członkowskie powinny o wiele bardziej wzmocnić czujność w celu uniknięcia nieprawidłowości i odzyskiwania pieniędzy;

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1437/2007 (Dz.U. L 322 z 7.12.2007, s. 1).

⁽²⁾ Komisarz Danuta Hübner w pisemnej odpowiedzi udzielonej Komisji Kontroli Budżetowej stwierdziła, że „w 2006 r. wnioski o dokonanie płatności z EFRR zostały wstrzymane przez Hiszpanię w oczekiwaniu na wynik audytu środków naprawczych. Innym przykładem jest przerwanie wypłat z EFS w 2005 r. na wszystkie programy w Anglii, z programów w ramach celu 3 i niektórych programów regionalnych we Francji oraz we włoskich regionach Kalabria i Sycylia, a w 2006 r. z programu EQUAL w Hiszpanii i we Włoszech.”

⁽³⁾ Specjalna grupa ds. odzyskiwania należności została utworzona zgodnie z zapowiedzią zawartą w komunikacie Komisji zatytułowanym „Lepsze odzyskiwanie roszczeń Wspólnoty powstałych w wyniku bezpośredniego zarządzania i współzarządzania wydatkami wspólnotowymi” (COM(2002)0671). Specjalna grupa stanowi wspólną inicjatywę OLAF i DG AGRI pod przewodnictwem OLAF.

Wtorek, 19 lutego 2008 r.

15. odnotowuje, że Komisja przyjęła drugie sprawozdanie na temat niedociągnięć we wdrażaniu systemu „czarnej listy” (rozporządzenie Rady (WE) nr 1469/95 ⁽¹⁾) i wzywa do szerszej debaty w ramach instytucji na temat dalszych planów, przy znacznym zwiększeniu potrąceń dla państw członkowskich, które nie wypełniają swoich zobowiązań w zakresie zwrotu nienależnie wypłaconych kwot, co wydaje się rozwiązaniem najbardziej oczywistym;

16. odnotowuje, że kwota obciążona nieprawidłowościami w przypadku działań strukturalnych wzrosła o 17 % z 601 mln EUR w 2005 r. do 703 mln EUR w 2006 r. (fundusze strukturalne 517 mln EUR, Fundusz Spójności 186 mln EUR); nieprawidłowości te dotyczyły przede wszystkim (75 %) Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS); na Niemcy, Hiszpanię, Włochy, Portugalię i Zjednoczone Królestwo przypada około 85 % kwoty obciążonej (438,1 mln EUR) w zakresie funduszy strukturalnych w 2006 r.; w wielu przypadkach beneficjenci fakturowali wydatki niekwalifikujące się; fakt ten stwierdzano w wyniku kontroli dokumentów;

17. wyraża ubolewanie, że w 60 spośród 95 projektów sfinansowanych z funduszy strukturalnych skontrolowanych w bieżącym okresie finansowania stwierdzono istotne błędy w zadeklarowanych kosztach projektów, co stanowi wzrost liczby nieprawidłowości w stosunku do roku poprzedniego; uważa, że należy przeprowadzać kontrole większej liczby projektów, tak by na podstawie uzyskanych wniosków można było sformułować wyraźne zalecenia zmierzające do usprawnienia gospodarowania środkami finansowymi;

18. stwierdza, że za 2006 r. pozostaje jeszcze do odzyskania 266,5 mln EUR z 703 mln, jednocześnie za lata ubiegłe należy odzyskać jeszcze 762 mln EUR; wzywa Komisję do informowania właściwych komisji Parlamentu dwa razy w roku o poczynionych postępach i poszczególnych środkach podjętych w celu przyspieszenia procesu odzyskiwania zaległych kwot;

19. zauważa, że w przypadku funduszy przedakcesyjnych ciężar finansowy nieprawidłowości zmniejszył się z 26,5 mln EUR w 2005 r. do 12,3 mln EUR w 2006 r.; najczęstszymi błędami było fakturowanie wydatków niekwalifikujących się i nieprzestrzeganie warunków wynikających z umów lub przepisów; od momentu wdrożenia funduszy odzyskano 11 mln EUR; jednakże do odzyskania pozostaje jeszcze 14 mln EUR;

20. pozostaje przekonany, że pozytywne oświadczenie o wiarygodności będzie mogło zostać wydane pod warunkiem osiągnięcia przez państwa członkowskie i instytucje UE, w tym Trybunał Obrachunkowy, porozumienia politycznego w sprawie „ryzyka błędu w granicach tolerancji”;

Niedociągnięcia

21. zwraca się do Komisji o włączenie do sprawozdania rocznego za rok 2008 w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot analizy struktur państw członkowskich powołanych w celu zwalczania nieprawidłowości; analiza ta ma udzielić odpowiedzi między innymi na następujące pytania, tak aby Parlament uzyskał bardziej szczegółowy obraz wdrażania ram prawnych dla sieci zwalczania nadużyć:

- które organy krajowe w państwach członkowskich są odpowiedzialne w tym zakresie?
- w jaki sposób organizują swoją współpracę?
- jakie uprawnienia kontrolne posiadają organy krajowe?
- czy organy te działają w oparciu o system planowania rocznego?
- czy są one zobowiązane do sporządzania sprawozdania z celów realizowanych w ramach działalności kontrolnej?
- czy organy krajowe są zobowiązane do sporządzania sprawozdań dotyczących wykorzystania funduszy UE?
- w jaki sposób współpracują one z OLAF i informują Komisję o wynikach swojej pracy?
- do jakich europejskich baz danych mają bezpośredni dostęp?
- do jakich krajowych baz danych Komisja może mieć dostęp?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1469/95 z dnia 22 czerwca 1995 r. w sprawie środków, jakie mają być podjęte wobec niektórych beneficjentów operacji finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 1).

Wtorek, 19 lutego 2008 r.

- jakie są szacunkowe koszty kontroli?
- jakie mechanizmy stosuje się do zgłaszania nieprawidłowości?
- jaki wygląda sytuacja w zakresie wdrażania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2185/96?

22. zwraca się do Komisji o wskazanie w odniesieniu do zasobów własnych, jakie dalsze działania zostaną przez nią podjęte w celu przerwania bezprawnego importu telewizorów, papierosów i zasadniczo towarów podrabianych; w tym kontekście odnotowuje z zadowoleniem fakt, że OLAF udało się otworzyć filię w Chinach; zachęca Komisję do zintensyfikowania działań mających na celu zwalczanie podrabiania; w kontekście rocznego sprawozdania w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot za rok 2007, które zostanie opublikowane w lipcu 2008 r.; wzywa Komisję do informowania o inicjatywach i działaniach podjętych na podstawie rezolucji Parlamentu z dnia 11 października 2007 r. w sprawie konsekwencji porozumienia pomiędzy Wspólnotą, państwami członkowskimi i firmą Philip Morris w sprawie intensyfikacji walki z nadużyciami i przemytem papierosów ⁽¹⁾;

23. uważa za całkowicie niedopuszczalne, że w przypadku wydatków na rolnictwo Niemcy i Hiszpania od wielu lat nie przekazują Komisji informacji w formie elektronicznej dotyczących nieprawidłowości; zauważa ponadto, że tym dwóm państwom przypisuje się 38 % (33,2 mln EUR) nieprawidłowości oraz że Niemcy nie przekazują już informacji na temat osób i spółek, których dotyczą nieprawidłowości, mimo takiego obowiązku; w związku z tym wzywa Komisję do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia przeciwko tym dwóm państwom członkowskim oraz do wstrzymania 10 % płatności rolniczych na czas trwania postępowania; w związku z tym zwraca się do przewodniczącego Komisji Kontroli Budżetowej o wystosowanie pisma do właściwych Stałych Przedstawicielstw z prośbą o złożenie wyjaśnień;

24. uważa, że okres 39 miesięcy, jaki upływa między popełnieniem nieprawidłowości a powiadomieniem o niej Komisji jest niedopuszczalny, ponieważ tak duże opóźnienie utrudnia odzyskanie należności; zwraca się do Komisji z pytaniem, jakie środki podjęła, aby przywołać państwa członkowskie do porządku; stwierdza, że postępowanie państw członkowskich wskazuje na brak czujności;

25. zwraca się do Komisji z pytaniem, jakie środki podjęła w celu zmniejszenia liczby nieprawidłowości w sektorze rozwoju obszarów wiejskich, w sektorze wołowiny i cielęciny oraz owoców i warzyw;

26. zwraca się do Komisji, aby okazała stanowczość, jeżeli Grecja nie wykona planu działania na rzecz wdrożenia zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli ⁽²⁾; chciałby otrzymać informacje o łącznej kwocie dotacji/pomocy z budżetu Wspólnoty wypłaconych dotychczas Grecji na ustanowienie zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (ZSZIK) oraz o tym, czy kwotę tę można będzie odzyskać, jeżeli system nie będzie w pełni sprawny do września 2008 r.;

27. zauważa, że w odniesieniu do działań strukturalnych, 84 % nieprawidłowości zostało stwierdzonych we Włoszech (2006: 228,2 mln EUR), Hiszpanii (2006: 85,7 mln EUR), Zjednoczonym Królestwie (2006: 59,8 mln EUR), Portugalii (2006: 37,2 mln EUR) i Niemczech (2006: 27,2 mln EUR); stwierdza ponadto, że ani Niemcy, ani Hiszpania nie wykorzystują modułu elektronicznego Systemu informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS) oraz że Niemcy nie wysyłają danych osób i spółek, których dotyczą nieprawidłowości; w związku z tym zwraca się do przewodniczącego Komisji Kontroli Budżetowej o wystosowanie pisma do właściwych Stałych Przedstawicielstw z prośbą o złożenie wyjaśnień;

28. uważa w związku z tym, że okres programowania 2000-2006 dowiódł, że zbyt skomplikowane zasady oraz nieskuteczne systemy kontroli i monitorowania przyczyniają się do stwierdzonych nieprawidłowości; zauważa ponadto, że płatności często docierały do beneficjentów z opóźnieniem; dlatego też z zadowoleniem przyjmuje ulepszenia wprowadzone przez rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustalające przepisy ogólne w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności ⁽³⁾; pragnie, aby organy regionalne i lokalne były ogólnie szerzej angażowane w programowanie i realizację środków;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte dnia 11.10.2007 r., P6_TA(2007)0432.

⁽²⁾ Sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego w sprawie roku budżetowego 2006: „5.11. Piąty rok z rządu deklaracja dyrektora generalnego zawiera zastrzeżenie dotyczące niewystarczającego wdrożenia zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w Grecji. Trybunał potwierdził, że w 2006 r. kluczowe kontrole nadal nie były wdrożone, w szczególności rozpatrywanie wniosków, procedury kontrolne, integralność bazy danych dotyczących zwierząt oraz system identyfikacji działek rolnych.”

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1989/2006 (Dz.U. L 411 z 30.12.2006, s. 6).

Wtorek, 19 lutego 2008 r.

29. zauważa, że w swojej rezolucji z dnia 15 czerwca 2006 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot i zwalczania nadużyć finansowych — sprawozdanie roczne 2004 ⁽¹⁾ Parlament wyraził przekonanie, że: „(...) w okresie sprawozdawczości przypadającym na 2005 r. należy zwrócić szczególną uwagę na nieprawidłowości w dziedzinie działań strukturalnych”; jednak musi stwierdzić, że sytuacja, jak się wydaje, ulegała pogorszeniu;
30. uważa, że Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na sieci przestępcze specjalizujące się w sprzeniewierzeniu środków finansowych UE;
31. wzywa Komisję do przedstawienia Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu szczegółowej analizy systemu lub systemów wykorzystywanych przez przestępczość zorganizowaną, prowadzoną na wzór mafii lub w innej formie na szkodę finansowych interesów Wspólnot;
32. wyraża głębokie zaniepokojenie stwierdzeniem Prezesa Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, według którego: „systemy kontroli i monitorowania w państwach członkowskich były ogólnie nieskuteczne lub średnio skuteczne, a monitorowanie ich funkcjonowania przez Komisję jedynie średnio skuteczne” ⁽²⁾;
33. w związku z tym domaga się, aby państwa członkowskie zapewniły wysoką jakość swoich systemów kontroli i monitorowania poprzez przyjęcie na odpowiednim szczeblu politycznym krajowej deklaracji w sprawie zarządzania dotyczącej wszystkich środków wspólnotowych zarządzanych wspólnie; zwraca się do Komisji, aby aktywnie broniła tej idei i przedstawiła osiągnięte postępy w sprawozdaniu rocznym w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot;
34. wzywa Komisję do powzięcia odpowiednich środków, uwzględniając w miarę możliwości wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia, przeciwko tym państwom członkowskim, które nie asystują służbom Komisji w przeprowadzaniu kontroli na miejscu zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2185/96;
35. zwraca się w tym kontekście do Komisji o dokonanie oceny wprowadzenia elementów wiążących i ochronnych do przyszłych przepisów WE dotyczących wspólnego zarządzania, aby nieprawidłowo pobrane kwoty mogły być odzyskane pod koniec procedury odzyskiwania należności, na przykład kaucji państwa członkowskiego wobec Wspólnot za wykorzystanie środków wspólnotowych przez odbiorców;
36. przypomina, że w odniesieniu do działań strukturalnych pozostaje do odzyskania ponad 1 miliard EUR za rok 2006 i lata poprzednie;
37. podkreśla, że państwa członkowskie są w sposób bezpośredni odpowiedzialne za odzyskiwanie wypłaconych środków finansowych, w przypadku których doszło do nieprawidłowości; ponownie zachęca Komisję do wstrzymania płatności okresowych dla państw członkowskich w przypadkach poważnych nieprawidłowości; uznaje konieczność podjęcia odpowiednich działań, jeśli systemy zarządzania kontrolą w danym państwie członkowskim są nieskuteczne, a także przypomina, że nadużycia finansowe i nieprawidłowości szkodzą działalności Unii Europejskiej, a w szczególności projektom w zakresie działań strukturalnych;
38. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ramach europejskiej inicjatywy w dziedzinie przejrzystości informacje o beneficjentach funduszy strukturalnych będą musiały być podawane do publicznej wiadomości oraz nalega, aby nałożyć na państwa członkowskie bezwzględny obowiązek publikowania informacji o projektach i beneficjentach środków pochodzących ze wszystkich funduszy wspólnotowych zarządzanych wspólnie;
39. zwraca się do państw członkowskich o coroczne informowanie Komisji o stratach finansowych spowodowanych ostatecznie straconymi kwotami, aby Komisja mogła umieścić tę kwotę w sprawozdaniu rocznym;
40. zwraca się również do właściwych organów w państwach członkowskich, aby informowały corocznie Komisję, w tym Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), o wyrokach wydawanych przez sądy w zakresie nadużyć dotyczących wykorzystania funduszy strukturalnych;
41. zwraca się do Komisji, aby zajęła stanowisko odnośnie do negatywnej oceny jej pracy przez Trybunał Obrachunkowy i aby wyjaśniła jednocześnie, jakie kroki podjęła w celu poprawy w państwach członkowskich sytuacji, która ujemnie wpływa na ochronę interesów finansowych Wspólnot;

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 E, 9.12.2006, s. 508.

⁽²⁾ Przemówienie wygłoszone przed Komisją Kontroli Budżetowej w dniu 12 listopada 2007 r.

Wtorek, 19 lutego 2008 r.

42. wzywa jednocześnie Komisję do częstszego zwrotnego informowania państw członkowskich wraz ze szczegółowymi danymi o sposobie wykorzystania zgłoszonych informacji oraz o działaniach podjętych w odniesieniu do zasygnalizowanych nieprawidłowości;

43. stwierdza, że w odniesieniu do wykorzystania funduszy przedakcesyjnych Bułgaria (2006: 1,7 mln EUR), Polska (2006: 2,4 mln EUR), Rumunia (2006: 5,5 mln EUR) i Słowacja (2006: 1,9 mln EUR) spowodowały 94 % nieprawidłowości; zauważa w tym kontekście, że Komisja podkreśla konieczność wypracowania wspólnej interpretacji i jednolitego stosowania wytycznych i dokumentów roboczych; zwraca się wobec tego do Komisji o wskazanie środków, jakie podjęła w tym zakresie;

44. zwraca się do Komisji o umożliwienie państwom członkowskim jeszcze wyraźniejszej identyfikacji od samego początku podejrzewanych nieprawidłowości stanowiących sprzeniewierzenia środków finansowych, ponieważ państwa członkowskie wciąż mają trudności z dokładnym stwierdzeniem co stanowi nieprawidłowość lub nadużycie oraz co wymaga zgłoszenia do Komisji/OLAF, choć spełniają wymóg składania co kwartał sprawozdań;

45. zwraca się do Komisji o pomoc państwom członkowskim w zakresie wykorzystywania systemu informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS)/Ciginfo; uważa, że wspólna witryna administracyjna mogłaby usprawnić wymianę danych (zwłaszcza dotyczących nieprawidłowości) pomiędzy OLAF i państwami członkowskimi po zapewnieniu kompatybilności systemów krajowych i europejskich;

46. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja Kontroli Budżetowej spotkała się już dwukrotnie ze swoimi odpowiednikami z parlamentów krajowych; jest zdania, że coroczne spotkania komisji kontroli budżetowej parlamentów krajowych z Komisją Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego mogłyby być bardzo korzystne dla poprawy systemów kontroli i monitorowania w państwach członkowskich oraz uzyskania krajowej deklaracji w sprawie zarządzania;

47. oczekuje jak najbliższej współpracy pomiędzy Europejskim Trybunałem Obrachunkowym oraz krajowymi i regionalnymi organami kontrolnymi w celu lepszego wykorzystania ich sprawozdań do kontroli wykorzystania środków UE w państwach członkowskich;

Sprawozdania z działalności OLAF

48. stwierdza, że OLAF został poddany restrukturyzacji w 2006 r. przy uwzględnieniu sprawozdanie specjalnego 1/2005 Trybunału Obrachunkowego; uważa, że funkcjonowanie OLAF powinno być poddane ocenie Parlamentu w trakcie procedury dotyczącej rewizji rozporządzenia w sprawie OLAF;

49. wzywa Komisję do zapewnienia, by baza danych, do której odnosi się art. 95 zmienionego rozporządzenia finansowego, mogła w pełni funkcjonować od dnia 1 stycznia 2009 r.;

50. stwierdza, że OLAF otrzymał w 2005 r. 802, a w 2006 r. 826 nowych powiadomień; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że system oceny umożliwił zmniejszenie liczby wszczętych dochodzeń do 254 oraz fakt, że ponadto w odniesieniu do większości zakończonych dochodzeń statystyki wykazują monitoring administracyjny, dyscyplinarny, finansowy, sądowy lub prawny; zauważa, że skutki finansowe ogółu trwających dochodzeń oraz dochodzeń zamkniętych wynosiły pod koniec 2005 r. 6 600 mln EUR i 7 400 mln EUR pod koniec 2006 r.; zauważa, że sektory najbardziej dotknięte to fundusze strukturalne (2006: 1 606,7 mln EUR), przemysł tytoniowy (2006: 1 320,1 mln EUR), opłaty celne (2006: 989,8 mln EUR) oraz VAT (2006: 727,8 mln EUR);

51. wzywa Komisję do przygotowania odpowiedniej podstawy prawnej do opublikowania nazw przedsiębiorstw i osób, które dopuściły się nadużyć finansowych wobec Wspólnoty;

52. wyraża zadowolenie w związku ze sposobem, w jaki OLAF poinformował Parlament o monitorowaniu zamkniętych dochodzeń; zauważa jednak, że zainteresowane prokuratury odmówiły monitorowania w 20 przypadkach (na 134 przypadków, w których zwrócono się o monitorowanie przez sąd) ze względu na przedawnienie lub brak dowodów;

53. niemniej żałuje, że OLAF nie ożywił dialogu na temat informacji pisemnych, jakie otrzymuje regularnie właściwa komisja parlamentarna, o co wnioskowano w rezolucji z dnia 15 czerwca 2006 w sprawie wyżej wymienionego sprawozdania rocznego za rok 2004;

Wtorek, 19 lutego 2008 r.

54. stwierdza, że podobnie jak w latach poprzednich większość przypadków została zarejestrowana w Belgii, Niemczech i Włoszech;
55. zauważa, że rezolucja w sprawie intensyfikacji walki z nadużyciami i przemytem papierosów oraz postępów poczynionych w zakresie wdrażania zaleceń parlamentarnej komisji śledczej ds. wspólnotowego systemu tranzytowego została przyjęta w dniu 11 października 2007 r.;
56. stwierdza, że w 2006 r. zarejestrowano kwotę ponad 450 mln EUR z tytułu odzyskiwania należności w ramach dochodzeń OLAF; stwierdza, że kwota ta pochodzi z dochodzeń zamkniętych w 2006 r. (około 114 mln EUR) oraz obecnie stosowanych środków monitoringu (około 336 mln EUR, które pochodzą głównie z sektora rolnego — 134,6 mln EUR — oraz z funduszy strukturalnych — 146,3 mln EUR);
57. z zadowoleniem przyjmuje współpracę między OLAF, Europelem, Eurojustem a niektórymi organizacjami międzynarodowymi, której celem jest między innymi walka z przestępczością zorganizowaną; podkreśla jednocześnie, że współpraca taka powinna być przejrzysta i nie powinna wpływać na niezależność OLAF;
58. rozumie chęć ograniczenia przez Komisję liczby wersji językowych ze względu na koszty; nalega jednak, aby załącznik 2 do sprawozdań rocznych w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot oraz sprawozdania z działalności były obowiązkowo dostępne co najmniej w języku angielskim, francuskim i niemieckim;

Rewizja rozporządzenia w sprawie OLAF

59. przypomina Komisji, że w ust. 30 swojej rezolucji z dnia 15 czerwca 2006 r. Parlament stoi na stanowisku, by „(...) uprawnienia śledcze OLAF zostały zebrane w jednym rozporządzeniu”; jednocześnie podkreśla, że grupa robocza Rady ds. zwalczania nadużyć także zdaje się popierać uproszczenie obowiązujących obecnie aktów prawnych⁽¹⁾; wzywa zatem OLAF do niezwłocznego przedłożenia analizy interoperacyjności różnych podstaw prawnych dających mu uprawnienia śledcze w kontekście rocznego sprawozdania z działań OLAF za rok 2007 z myślą o ewentualnym zintegrowaniu wyników tej analizy ze zmianami, które mają w przyszłości zostać wprowadzone do rozporządzenia w sprawie OLAF; w tym kontekście wskazuje na fakt, że traktat lizboński⁽²⁾ także zmienia dotyczący zwalczania nadużyć art. 280 traktatu UE;
60. zauważa, że Europejski Trybunał Praw człowieka orzekł w dniu 27 listopada 2007 r. w sprawie 20477/05 Tillack przeciwko Belgii, że państwo belgijskie dopuściło się pogwałcenia art. 10 (wolność wyrażania opinii) Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, przeprowadzając przeszukanie lokalu należącego do dziennikarza; zaznacza jednak, że przedmiotem orzeczenia nie było dochodzenie administracyjne Urzędu OLAF ani Komisji; w tym kontekście jest zdania, że zasadniczo należy podejmować każdy odpowiedni środek w celu ochrony praw osób, w sprawie których toczy się dochodzenie;

Zwalczanie nadużyć związanych z podatkiem od wartości dodanej (VAT)

61. jest wyjątkowo zaniepokojony stratami finansowymi wynikającymi z transakcji typu „karuzela”; stwierdza na przykład, że niemiecki instytut badań gospodarczych szacuje, że straty krajowych dochodów z tytułu VAT w latach 2003-2005 wynoszą od 17 000 do 18 000 mln EUR rocznie; stwierdza, że ogólnie państwa członkowskie uważają, iż co roku tracą około 10 % dochodów z tytułu VAT oraz że jedna trzecia tych strat wynika z transakcji transgranicznych typu „karuzela”;
62. zauważa ponadto, że Izba Lordów szacuje straty krajowych dochodów z tytułu VAT w Zjednoczonym Królestwie na rok 2005/2006 na kwotę od 3 500 do 4 750 mln funtów szterlingów, czyli co najmniej 9,6 mln funtów szterlingów dziennie; cytuje sprawozdanie, które uściśla, że: „obowiązujący obecnie mechanizm dotyczący transakcji VAT wewnątrz Wspólnoty nie jest możliwy do utrzymania”⁽³⁾;
63. przypomina, że jedynie dochody rzeczywiste mogą być brane pod uwagę do celów poboru środków własnych pochodzących z podatku VAT;
64. wyraża duże zaniepokojenie faktem, że wiele państw członkowskich nadal odnosi się z nieufnością do nasilenia współpracy między właściwymi służbami krajowymi oraz między Komisją, w tym OLAF, i służbami krajowymi;

⁽¹⁾ Pismo do dyrektora Urzędu OLAF z dnia 2 kwietnia 2007 r.

⁽²⁾ Dz.U. C 306 z 17.12.2007, s. 127.

⁽³⁾ Ustęp 52 sprawozdania Izby Lordów, Komisji ds. Unii Europejskiej: „Stopping the Carousel: Missing Trader Fraud in the EU” (Zatrzymać karuzelę: oszustwo podatkowe polegające na bezpodstawnym zwrocie naliczonego VAT w UE), HL Paper 101, 25 maja 2007 r.

Wtorek, 19 lutego 2008 r.

65. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji do Rady w sprawie niektórych podstawowych kwestii mających wpływ na opracowanie strategii zwalczania nadużyć związanych z podatkiem VAT w UE (COM(2007)0758); zwraca się w związku z tym do swojej właściwej komisji o podjęcie czynnego działania w celu nadzorowania jej wdrażania;

66. żąda, że Rada jeszcze nie zajęła stanowiska w sprawie propozycji rozporządzenia dotyczącego wzajemnej pomocy administracyjnej w celu ochrony interesów finansowych Wspólnoty przed nadużyciami finansowymi i wszelkimi innymi działaniami niezgodnymi z prawem ⁽¹⁾, która została poddana pierwszemu czytaniu przez Parlament Europejski w dniu 23 czerwca 2005 r. ⁽²⁾; zwraca się do przewodniczącego o skontaktowanie się z Przewodniczącym Rady w celu kontynuowania prac;

67. uważa, że aby zwalczać nadużycia transgraniczne typu „karuzela” niezbędna jest ściślejsza współpraca między zainteresowanymi służbami i Komisją (OLAF); uważa, że w tym kontekście należałoby wzmocnić system wymiany informacji na temat VAT i współpracę w dziedzinie analizy danych, przy wsparciu Komisji (OLAF);

*
* *

68. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również Trybunałowi Sprawiedliwości, Trybunałowi Obrachunkowemu, komitetowi nadzoru OLAF i samemu OLAF.

⁽¹⁾ Dokument COM(2004)0509, zmieniony dokumentem COM(2006)0473.

⁽²⁾ Dz.U. C 133 E z 8.6.2006, s. 105.

Strategia EU na rzecz łatwiejszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów

P6_TA(2008)0053

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE na rzecz łatwiejszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów (2007/2185(INI))

(2009/C 184 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Globalny wymiar Europy: Wzmocnione partnerstwo na rzecz lepszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów” (COM(2007)0183),
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Globalny wymiar Europy: konkurowanie na światowym rynku. Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Globalny wymiar Europy: Europejskie instrumenty ochrony handlu w kontekście zmian w gospodarce światowej. Zielona księga do konsultacji społecznej” (COM(2006)0763),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 września 2006 r. w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych UE-Indie ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2006 r. w sprawie rocznego sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego działań antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych prowadzonych przez państwa trzecie wobec Wspólnoty (2004) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, str. 400.

⁽²⁾ Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, str. 276.